טר' אסיאג חיים
320850
בן אביגיל ואליהו
נולד ב- טבת תרצ"ח דצמבר 1973
התגייס לצה"ל ב- מאי 1955
שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)
נפל ב- י"ב מר- חשון תשי"ז 17.10.1956
בעת מילוי תפקידו.

צבא הגנה לישראל

אסייג חיים

בן אליהו ואביגיל . נולד בחודש טבת תרצ"ח (דצמבר 1937) בעיר מקנס שבמרוקו . סיים את לימודיו בבית- הספר היסודי שם ואחרי עלותו לארץ בשנת 1951 למד שלוש שנים בבית- הספר החקלאי שבנהלל . גויס לצה"ל במאי 1955 . נפל בשנת 1955 . נפל בשעת מילוי תפקידו ביום י"ב במרחשוון תשי"ז (17.10.1956) והובא למנוחת עולמים בבית- הקברות הצבאי שעל הר- הרצל בירושלים .

יהי זכרו ברוך .

חטיבת גולני בשנות החמישים

המרכב האנושי של החטיבה (1950–1953)
לוחמים ומפקדים רבים עברו את כור ההיתוך של חטיבת גולני במלחמת העצמאות. אלפים רבים נשאו ונושאים בגאווה את התואר: "דור תש"ח של חטיבת גולני". בגלל מאות החללים ואלפי הלוחמים, אשר שירתו בחטיבת גולני במלחמת השחרור ועברו במסגרת גדודיה ויחידותיה את דרך הקרבות הארוכה והעקובה מדם, מהרי הגליל ומישורי העמקים אל ערבות הנגב, בזכותם, מן הסתם, נקבע בסתיו 1949, כי חטיבה מס' 1, חטיבת גולני, תישאר כחטיבת חיל רגלים סדירה במערך הסדיר של צה"ל.
אלא שבתוך שלוש שנים, בתקופת פיקודם של **דן לנר** ז"ל (1950), **אברהם יפה** ז"ל (1950–1951) ו**מאיר עמית** יבדל"א (1951–1952) כמפקדי חטיבה, (**נחום גולן** סיים שירותו כמח"ט גולני באפריל 1950), חל מחפך אמיתי בהרכב האנושי של חטיבת גולני. רוב רובם של הלוחמים בגדודים היו חיילים צעירים בני 18–20, בני העלייה ההמונית של ראשית שנות החמישים, וחטיבת גולני קיבצה בתוכה עולים חדשים רבים, יוצאי שבעים גלויות, חסרי נסיון צבאי וקרבי, ו"ירוקים" בצה"ל ובמדינה.

שנות החמישים הראשונות (1951–1956)
במשך חמש השנים המפרידות בין קרבות תל־אל־מוטילה (מאי 1951) ובין קרבות מתחמי רפיח (נובמבר 1956) במסגרת מבצע "קדש" פיקדו על החטיבה שלושה מח"טים נוספים: **אסף שמחוני** ז"ל (1952–1953), **ישעיהו שדמי** יבדל"א (1954–1955) ו**חיים בן־דוד** ז"ל (1955–1956). היו אלה חמש שנים של אימונים קשים, פעילות מבצעית מוגבלת (גדוד "ברק" של החטיבה נטל חלק במבצע "הר־געש", פעולת גמול גדולה נגד המצרים באזור הסבחה וואדי סירם, בנובמבר 1955), קליטת כוח־אדם נוסף ואיכותי יותר, טיפוח המשמעת וגאוות־היחידה, ופעילות בטחון־שוטף שגרתית, בדרך כלל בגבול הישראלי־סורי.

במבצע "הר־געש" (פעולת הסבחה), כבשו לוחמי גדוד "ברק", את מוצבי ואדי סירם; פלוגה ב' את מוצבי "רבקה 1" ו"רבקה 2", ופלוגה ה' בפיקודו של סרן קלמן מגן את מוצב "תמר". אבידות המצרים במוצבי ואדי סירם היו 11 הרוגים ו־7 שבויים. מחיילי גולני נפצעו 11. בדצמבר 1955 השתתפו חיילי פלוגה ג' מגדוד "הבוקעים הראשון" (עדיין במסגרת חטיבת "גבעתי" הסדירה) במבצע "עלי־זית" ("פעולת כנרת") נגד מוצבי הסורים בחופה הצפון־מזרחי של הכנרת, וכבשו את מוצב נוקייב החדשה.

חטיבת גולני ערב מבצע "קדש" (קיץ 1956)

ב"פקודת שגרה מיוחדת" כותב אל"מ בנימין ג'יבלי, לרגל מינויו כמח"ט גולני ב־16 ביולי 1956 בדלקמן: "זכות גדולה ורבת אחריות היא המשימה אותה נטלתי היום הזה בקבלי הפיקוד על חטיבת גולני. אתם, מפקדים וחיילי חטיבת גולני, עטורי חישנים ונצחונות, מחושלי קרבות מני צפון ועד דרום, גאה אני היום להיות לכם למפקדכם... ולכם כולכם איחולי ומשאלתי, יחא אילן גולני חופף וסוכך עלינו כאשר נאמנות, מסירות ואחוות־לוחמים שורה בתוכנו..."

חודשים ספורים קודם לכן הוצאה חטיבת "גבעתי" ממערך הכוחות הסדיר של צה"ל, אך הגדוד הראשון שלה, גדוד "הבוקעים הראשון" – שנטל חלק מכריע במבצע "יואב" במלחמת העצמאות, וחבקיע את הדרך לנגב הנצור, ומכאן שמו – צורף לחטיבת גולני. בסתיו 1956 פיקד על הגדוד "החדש" בחטיבה, סא"ל מאיר פעיל (פילבסקי); מג"ד "ברק" היה סא"ל שמואל אמיר, ומג"ד "גדעון" סא"ל שלמה אלטון ז"ל (לימים מח"ט גולני בשנים 1965–1966). ערב מבצע "קדש" בסוף חודש אוקטובר 1956, תוגברה חטיבת גולני בגדוד חי"ר מילואים, ונשלחה לקרב הגדול לכיבוש מתחם רפיח בציר הצפוני של חצי־האי סיני.

גדוד "הבוקעים הראשון"

הגדוד הראשון של חטיבת "גבעתי" צורף אמנם לחטיבת גולני רק בשנת 1956, אך מורשת־הקרב שלו ואף שמו נעוצים בימי תש"ח, במלחמת העצמאות, שעה שחטיבת "גבעתי" ניהלה קרבות קשים כנגד האויב המצרי הפולש. באוקטובר 1948 הופעלה חטיבת "גבעתי" במסגרת כוחות פיקוד הדרום (חזית ד') במבצע גדול, מבצע "עשר המכות" (אח"כ כונה בשם מבצע "יואב" על־שם כינויו המחתרתי של יצחק דובנו, מא"ז קיבוץ נגבה, שנהרג בקרב).

מטרת מבצע "יואב": הבקעת הדרך לנגב הנצור והמנותק ושבידת הצבא המצרי, שהחזיק בעקשנות בציר מג'הל־פלוג'ה (כביש אשקלון–קריית־גת). היה זה גדוד "הבוקעים הראשון", בפיקוד סא"ל יהודה ואלך, שכבש בקרב עז את "משלטי הצומת" (והמשלטים 113, 100, ה"צומת הדרומי" וה"צומת הצפוני") בליל ה־16–17 באוקטובר 1948.

למחרת עמדו לוחמי הגדוד בהתקפות־נגד נמרצות של הצבא המצרי והדפו את כולן. בכך נעשה הצעד הראשון לפתיחת הדרך לנגב הנצור, בציר נגבה–חוליקאת–ברור־חיל, והגדוד הראשון של "גבעתי" קיבל בצדק את הכינוי "הבוקעים הראשון" לציון קרב ההבקעה לנגב הנצור במלחמת השחרור.

אימונים בשנות ה-50

אימון הסוואה

אימון כושר

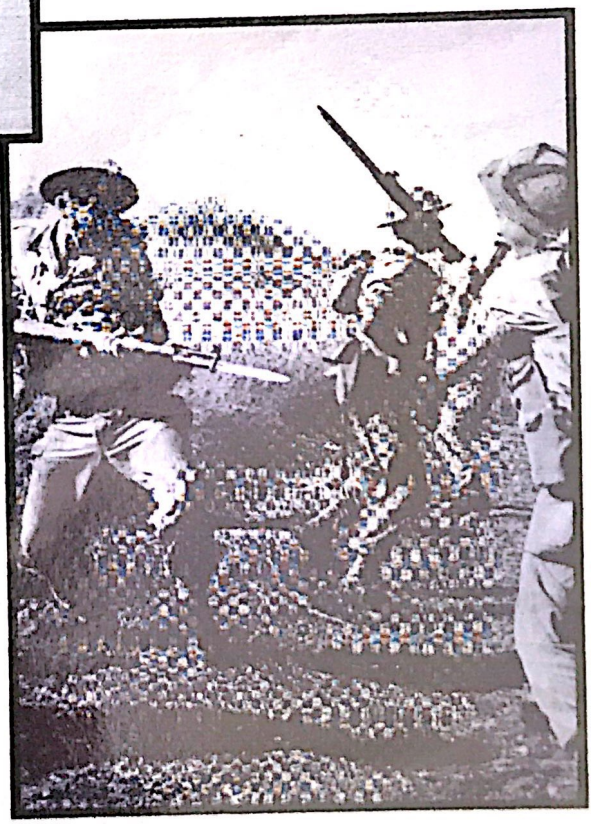

אימון קרב מגע

ומנוחה...

נהלל

כאן למד והתחנך חיים, בלב עמק יזרעאל

זֵכֶר

יִזָּכֵר עַם יִשְׂרָאֵל אֶת בָּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חֵרְפוּ נַפְשָׁם בַּמַּאֲבָק עַל הַמְּדִינָה בְּדַרְכָּהּ
וְאֶת חַיָּלֵי צְבָא-הַהֲגָנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחֲמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזָּכֵר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרֵךְ בְּזַרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זִיו הָעֲלוּמִים וְחֶמְדַּת הַגְּבוּרָה.
וּקְדֻשַּׁת הָרָצוֹן וּמְסִירוּת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפּוּ בַּמַּעֲרָכוֹת הַכְּבֵדוֹת.

יִהְיוּ גִּבּוֹרֵי הַדְּרוֹר וְהַנִּצָּחוֹן
הַנֶּאֱמָנִים וְהָאֲמִיצִים
חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

כי האדם עץ השדה:
כמו האדם גם העץ צומח
כמו העץ האדם נגדע
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה

כי האדם עץ השדה:
כמו העץ הוא שואף למעלה
כמו האדם הוא נשרף באש
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה

אהבתי וגם שנאתי
טעמתי מזה ומזה
קברו אותי בחלקה של עפר
ומר לי, מר לי בפה
כמו עץ השדה

כי האדם עץ השדה:
כמו העץ הוא צמא למים
כמו האדם הוא נשאר צמא
ואני לא יודע
איפה הייתי ואיפה אהיה
כמו עץ השדה

אהבתי וגם שנאתי
טעמתי מזה ומזה
קברו אותי בחלקה של עפר
ומר לי, מר לי בפה
כמו עץ השדה.